

**МЕТОДИКА ОБҐРУНТУВАННЯ ПОХІДНОГО ПОРЯДКУ ФОРМУВАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МАРШУ НА ВЕЛИКУ ВІДСТАНЬ
У ВОЄННИЙ ЧАС**

Проведено аналіз сучасного досвіду, набутого формуваннями Національної гвардії України (НГУ), та обґрунтовано сучасні підходи до вирішення завдань з побудови похідного порядку формувань НГУ для здійснення маршу на великі відстані. Запропоновано методику побудови похідного порядку формування НГУ на великі відстані. Розглянуто порядок роботи командира і штабу формування НГУ з організації маршу. Зроблено висновок, що похідний порядок формування НГУ для здійснення маршу на великі відстані будується залежно від умов обстановки. Зазначено, що для підвищення спроможності формування у ході пересування повною мірою необхідно застосовувати підрозділи безпілотного авіаційного комплексу.

Ключові слова: завдання, формування, марш, похідний порядок, бригада оперативного призначення, колона, бойовий порядок, маршрути висування.

Постановка проблеми. Повномасштабне вторгнення російської федерації (рф) на територію України триває, і формування Національної гвардії України (НГУ) беруть активну участь у відсічі збройної агресії. Через постійну ротацію формувань НГУ виникає потреба пересування неподалік від лінії бойового зіткнення, що зумовлює необхідність визначення доцільного похідного порядку формування НГУ. За цих умов тема статті набирає більшої актуальності.

У зв'язку з нестабільною ситуацією Указом Президента України запроваджено воєнний стан у усіх областях України. Згідно із Законом України «Про Національну гвардію України» НГУ успішно виконує покладені завдання, для виконання яких формування НГУ будуть здійснювати марші як на короткі, так і на великі відстані [1].

У цій статті на базі проведеного аналізу здійснення пересування у ході війни формуваннями НГУ обґрунтовуються підходи до вирішення завдань з побудови похідного порядку формувань НГУ для маршу на великі відстані.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Від побудови похідної колони залежить своєчасне прибуття у визначений район та охорона частин і підрозділів, що пересуваються [3, 4].

Марш здійснюється формуванням, яке висувається у район бойових дій із глибини країни, з ними також нероздільно пов'язані будь-які форми маневру, що проводяться вже у ході бою [3, 5]. У зв'язку із цим необхідно: більше уваги приділяти обґрунтуванню побудови похідного порядку для здійснення маршу на великі відстані у складних дорожніх умовах, у разі загрози нападу противника; навчати командирів і штаби вести колони; підтримувати стійке управління у ході маршу в умовах використання противником високоточної зброї (ВТЗ), засобів радіоелектронної боротьби та повітряної розвідки.

Агресія рф висвітлила повною мірою специфіку й особливості здійснення маршу, показала, що деякі командири формувань не мають досвіду управління під час здійснення маршів у передбаченні зустрічі з противником.

Незаконні збройні формування (НЗФ) стали частіше діяти малими, розрізненими групами, використовувати такі диверсійно-терористичні акції, як раптові напади, вогневі нальоти, засадні дії та ін. Неправильна побудова колон, відсутність охорони спонукають командирів переглянути способи застосування органів похідної охорони.

Досвід бойових дій на території України свідчить про те, що виникла потреба пошуку нових прийомів боротьби з НЗФ, переосмислення й оцінювання тенденції розвитку і способів ведення збройної боротьби з огляду на необхідність протистояти противникові, що озброєний, абсолютно новими засобами боротьби та методами збройного протистояння. Отже, аналіз досвіду бойових дій в Україні дав змогу перейти до аналізу визначення похідного порядку формування НГУ під час пересування на великі відстані.

Мета статті – розроблення методики обґрунтування похідного порядку формування Національної гвардії України для здійснення маршу на великі відстані.

Виклад основного матеріалу. *Аналіз варіантів похідного порядку формування НГУ для здійснення маршу на великі відстані з досвіду військових частин НГУ в сучасних умовах.* Аналіз визначення похідного порядку формування НГУ для здійснення маршу пов'язаний із завданнями, які покладені на НГУ [1]. Серед основних функцій НГУ у ході проведення спеціальних операцій – знешкодження злочинців, які озброєні, припинення діяльності збройних формувань і злочинних організацій та участь у заходах із припинення терористичної діяльності. Формуванням НГУ необхідно у найкоротші терміни здійснити пересування у визначені райони для виконання завдань за призначенням.

Для здійснення маршу створюється похідний порядок [3, 5], побудова якого залежить від отриманого завдання, замислу майбутніх дій, кількості маршрутів, умов обстановки та інших чинників і, як правило, складається із похідної охорони, колон головних сил і колон частин технічного, тилового та медичного забезпечення [5].

Аналізуючи пересування формувань НГУ до зони ведення бойових дій, можна зазначити, що за весь період побудова похідного порядку формувань НГУ практично не змінювалася, змінювався лише склад похідної охорони.

Велику роль під час здійснення маршу відігравали прихованість і висока швидкість пересування. На початку війни у ході маршу формування Збройних Сил України (ЗСУ) та НГУ зазнавали великих втрат від артилерійських обстрілів НЗФ, безпосередньо на привалах. Противник здійснював розвідку за допомогою безпілотних літальних апаратів (БПЛА) і місцевих мешканців, які передавали дані про пересування та дислокацію наших формувань.

Наразі марші з пункту постійної дислокації формувань НГУ [2] до району ведення бойових дій здійснюються зазвичай своїм ходом, а у похідну охорону призначаються лише машини супроводження.

Найбільш доцільний похідний порядок формувань НГУ на великі відстані слід будувати у складі батальйонів, а переміщення гусеничної техніки здійснювати на тралах для збереження моторесурсу та збільшення маршових швидкостей [3, 4].

Отже, проведений аналіз побудови похідного порядку формувань НГУ у ході пересування дав змогу перейти до розроблення напрямів визначення похідного порядку формувань НГУ для здійснення маршу на великі відстані.

Вихідні дані для розроблення методики. Підрозділи НГУ здійснюють марші до зони ведення бойових дій у складі зведених загонів (батальйонних груп) кількістю 200–400 осіб, тому у командирів практично немає досвіду в управлінні під час пересування у складі всього формування.

Слід розуміти, що у ході воєнних дій формування НГУ з початку пересування може зазнати ураження від ракетних ударів та авіації, БПЛА противника, може натрапити на десанти, диверсійно-розвідувальні групи (ДРГ) противника. Зважаючи на рівень забезпеченості технікою формувань НГУ, пересування на великі відстані доцільно здійснювати своїм ходом [3, 4].

Щоб визначити похідний порядок формування для здійснення маршу на великі відстані у воєнний час, необхідно встановити спосіб пересування формування; вивчити маршрут руху та побудову похідного порядку.

У цьому випадку розглядаємо здійснення пересування бригади оперативного призначення (*брон*) маршем на велику відстань [2].

Створюється похідний порядок для забезпечення здійснення маршу у визначений термін, збереження боєздатності військ, швидкого розгортання у бойовий порядок. Під час побудови похідного порядку увага приділяється створенню надійної похідної охорони, призначенню у голову колон підрозділів, які у ході розгортання складатимуть перший ешелон бойового порядку з необхідними засобами посилення. Місце кожного підрозділу в колоні визначається з урахуванням замислу майбутнього бою [3].

Похідний порядок *брон* НГУ [5] повинен забезпечувати: швидке розгортання у бойовий порядок, високу швидкість, мінімальну уразливість від ВТЗ, повітряних ударів, захист від нападу десантів противника та НЗФ, підтримку стійкого управління підрозділами.

Пропонується розроблення методики щодо побудови похідного порядку формування НГУ на прикладі навчальної штатної структури *брон* НГУ. У ході розроблення методики прийнято такі *обмеження*: маршрут руху – визначено; маршові можливості формування – відповідно до навчального штату; час на здійснення маршу (пересування) – обмежений.

Прийнято такі *припущення*: особовий склад, озброєння і військова техніка (ОВТ) спроможні виконувати завдання; підрозділи забезпечені на 100 % відповідно до навчального штату.

Структурну схему розробленої методики наведено на рисунку 1.

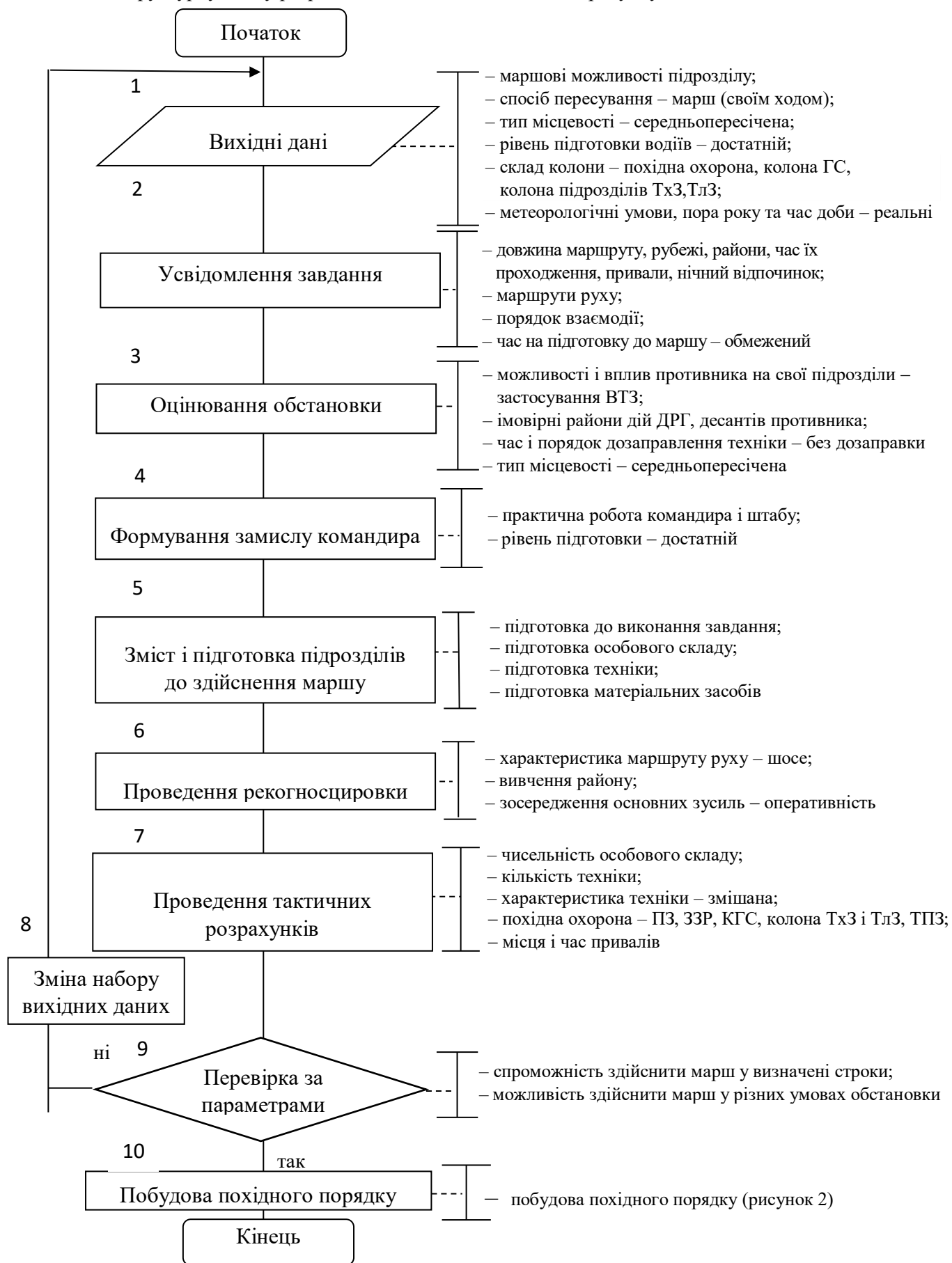

Рисунок 1 – Структурна схема методики обґрунтування похідного порядку формування НГУ на великі відстані

Як вихідні дані прийнято такі (блок 1, рисунок 1): спосіб пересування – марш; тип місцевості – середньопересічена; рівень підготовки водіїв – достатній; склад колони – похідна охорона, колона головних сил (ГС), колона підрозділів технічного забезпечення (ТхЗ) і тилу (ТлЗ) та медичного забезпечення; метеорологічні умови, пора року та час доби – реальні.

У результаті усвідомлення завдання на здійснення маршу визначаються (блок 2, рисунок 1): протяжність маршруту, рубежі, райони, привали, час їх проходження, тривалість маршу; середня швидкість руху колони; порядок взаємодії – з Національною поліцією, ЗСУ тощо; час на підготовку до маршу.

Під час оцінювання обстановки визначаються (блок 3, рисунок 1): можливості і вплив противника на свої підрозділи; можливість застосування противником ВТЗ, авіації; імовірні райони дій ДРГ, десантів противника; маршові можливості своїх підрозділів; час і порядок дозаправлення техніки; тип місцевості. У формуванні замислу командира зазначаються (блок 4, рисунок 1): практична робота командира і штабу щодо підготовки замислу та рівень підготовки штабу.

Зміст підготовки підрозділів до здійснення маршу охоплює (блок 5, рисунок 1): підготовку особового складу; підготовку техніки; підготовку матеріальних засобів.

Рекогносцировка зазвичай проводиться завчасно [3]. Для проведення розвідки маршрутів руху і районів привалів (зосередження) [5] висилаються рекогносцирувальні групи, які вивчають (блок 6, рисунок 1): характеристику маршруту руху та райони зосередження (привалів).

Найскладніший етап – проведення тактичних розрахунків, у результаті яких визначаються (блок 7, рисунок 1): чисельність особового складу, кількість техніки для здійснення маршу; характеристика техніки; кількість пально-мастильних матеріалів для здійснення маршу; похідна охорона – передовий загін (ПЗ), загін забезпечення руху (ЗЗР), колона головних сил (КГЗ), колона підрозділів технічного забезпечення і тилу (ТхЗ і ТлЗ), тилова похідна застава (ТПЗ); місця і час привалів, пунктів регулювання.

Спочатку необхідно визначити протяжність маршу L [4] від вихідного рубежу до тильного кордону в районі зосередження; уточнений результат помножується на відповідний коефіцієнт поправки [5], визначений у таблиці 1.

Таблиця 1 – Коефіцієнти поправок для визначення протяжності

Тип місцевості	Масштаб карти		
	1 : 200 000	1 : 100000	1 : 50 000
Дуже пересічена	1,25	1,20	1,15
Середньопересічена	1,15	1,10	1,05
Слабопересічена	1,05	1,00	1,00

Потім необхідно визначити час T , відведений на здійснення маршу. Він зазвичай указується старшим командиром (час початку і закінчення маршу). Визначається час T_3 (у годинах), що необхідний на зосередження (втягування) похідної колони кожного підрозділу в новий район, шляхом ділення різниці глибин колони і району зосередження на швидкість руху військ під час зосередження (втягування), тобто

$$T_3 = \frac{G_k - G_3}{V_3}, \quad (1)$$

де G_k – глибина похідної колони, км;

G_3 – глибина району зосередження, км, тобто відстань від його передньої межі до найвіддаленішого пункту;

V_3 – швидкість руху військ під час зосередження (втягування), км /год, що дорівнює 10–15 км/год (1/2 або 3/4 середньої швидкості руху).

Визначається час T_p на рух шляхом віднімання від загального часу маршу часу $T_{пр}$ (на привали) і часу T_3 (для зосередження в районі):

$$T_p = T - T_{пр} - T_3. \quad (2)$$

Визначається середня швидкість руху $V_{\text{ср}}$ шляхом ділення протяжності маршруту на час, що витрачається на рух, тобто

$$V_{\text{ср}} = L_{\text{км}} \div T_{\text{р}}. \quad (3)$$

Визначається час на рух формування по ділянках маршрутів шляхом ділення довжини кожної ділянки на швидкість руху на ньому колони, тобто

$$T_1 = L_1 \div V_1, T_2 = L_2 \div V_2, T_3 = L_3 \div V_3. \quad (4)$$

Розраховується глибина колони шляхом множення кількості машин на величину дистанцій між ними з додаванням сумарної величини дистанцій між батальйонами і колонами частин ТхЗ і ТлЗ.

Глибина похідної колони формування НГУ визначається за виразом

$$G_{\text{к}} = N_{\text{м}} \times D_{\text{м}} + (N_{\text{б}} - 1) \times D_{\text{б}} + D_{\text{т}}, \quad (5)$$

де $G_{\text{к}}$ – глибина колони, км;

$N_{\text{м}}$ – загальна кількість машин;

$D_{\text{м}}$ – дистанція між машинами;

$N_{\text{б}}$ – кількість колон батальйонів і їм рівних, шт.,

$D_{\text{б}}$ – дистанція між батальйонами і їм рівними;

$D_{\text{т}}$ – дистанції між головними силами і колоною ТхЗ і ТлЗ, м.

Необхідно визначити час проходження вихідного рубежу і рубежів регулювання колонами підрозділів, наступних попереду і позаду головного підрозділу, щодо часу проходження цих рубежів головним підрозділом шляхом віднімання від нього (хто йде попереду) або додавання до нього (хто йде позаду) часу для підходу їх до рубежу з установленою швидкістю і на встановлених дистанціях. Відповідно до цього визначається початок руху підрозділів із вихідних районів з використанням виразу

$$T_{\text{пр}} = T_1 \pm \frac{G + D}{V}, \quad (6)$$

де $T_{\text{пр}}$ – час проходження рубежів вихідного та регулювання, год;

T_1 – час проходження цих рубежів головою колони головних сил, год;

G – глибина колони авангарду або колони головного батальйону, км;

D – дистанція між батальйонами;

V – швидкість руху колон.

Вираз зі знаком (–) застосовується для визначення часу проходження рубежів головами тих колон, які рухаються попереду головних сил. Вираз зі знаком (+) застосовується для визначення часу проходження рубежів головами колон, які йдуть за головним батальйоном.

Проводиться перевірка за такими параметрами (блок 8, рисунок 1): спроможність здійснити марш у визначені строки; можливість здійснити марш у різних умовах обстановки (у випадках зіткнення з противником, імовірного застосування ВТЗ, складних погодних умов тощо).

На базі проведених розрахунків будуємо похідний порядок формування (блок 10, рисунок 1) для здійснення маршру: похідна охорона, колона підрозділів ТхЗ і ТлЗ та медичного забезпечення, колона головних сил, тилова похідна застава (рисунок 2).

Отже, здійсненням маршру *брон* НГУ [2, 3, 5] на великі відстані передбачено: високу підготовку особового складу; великий обсяг роботи штабу щодо проведення розрахунків на здійснення маршру; своєчасне доведення завдань до підлеглих; забезпечення швидкого виходу у вихідний район; організацію протиповітряної оборони, бойового, технічного та тилового забезпечення; управління у ході маршру; організацію розвідки, комендантської служби, інженерного, технічного та тилового забезпечення.

У сучасних умовах марш здійснюється під впливом постійної загрози застосування противником ВТЗ, авіації, десантів та ДРГ, з подоланням зон руйнувань, затоплень, районів зараження, що потребує ретельної підготовки особового складу та ОВТ до маршру, вмільої його організації, всебічного забезпечення та високої маршової виучки частин і підрозділів [3, 4].

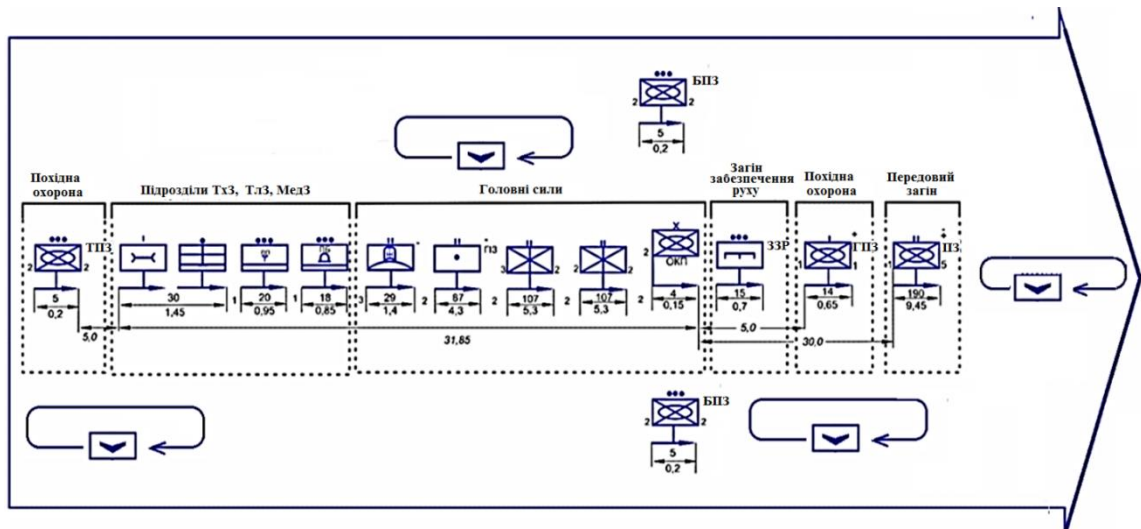

Рисунок 2 – Похідний порядок формування НГУ для маршу (варіант)

Марш найбільшою мірою забезпечує тактичну самостійність формування НГУ, його бойову цілісність і доволі надійне управління підрозділами. Це також забезпечує йому високу швидкість розгортання для вступу до бою, можливість негайного здійснення маневру для обходу важкодоступного району або виходу на новий напрямок.

Однак слід зауважити на те, що у ході підготовки маршу та під час його здійснення особовий склад зазнає великих фізичних і психологічних напружень, а бойова техніка на марші витрачає багато моторесурсу, значну кількість матеріальних засобів, особливо пального. Тому на марші проводиться великий обсяг заходів щодо його всебічного забезпечення [3, 4].

Під час оцінювання обстановки командир особливу увагу необхідно звертати на вивчення: ймовірного характеру дій противника у смузі маршу, максимальних рубежів досяжності його засобів розвідки й ураження, можливих районів дій десантів та ДРГ; стану і можливостей підрозділів щодо здійснення маршу; наявності бар'єрних рубежів (ділянок); маршруту руху, його протяжності та прохідності, місцевості у районах привалів (зосередження); соціально-економічної, політичної, криміногенної обстановки [3].

У замислі маршу командир і штабу треба визначити: побудову похідного порядку та розподіл сил і засобів по визначених колонах; середню швидкість руху на ділянках маршруту і дистанції між машинами; склад, завдання та віддалення органів похідної охорони; вихідний рубіж, рубежі регулювання, місця та час привалів і відпочинку; дії у випадку нападу противника та у разі потрапляння у засідку, порядок відбиття ударів з повітря; час початку і завершення маршу. У ході підготовки до маршу у передбаченні зустрічі з противником командир і штабу необхідно розрахувати рубежі і час можливої зустрічі, замисел зустрічного бою та бойові завдання підрозділам для ведення зустрічного бою, порядок розгортання і відкриття вогню артилерії, виклику авіації та вертольотів [3].

У ході постановки завдань у бойовому наказі на марш указуються [3]:

- підрозділам похідної охорони: склад; завдання з охорони основних сил; маршрут руху, кінцевий пункт, час проходження пунктів вихідного та регулювання; райони і час привалів, визначені завдання, до виконання яких треба бути готовими; дії у разі зустрічі з противником та під час блокування ділянок маршруту цивільними особами; порядок доповіді про обстановку;

- підрозділам основних сил: засоби посилення; маршрут руху, район зосередження і час прибуття до нього; місце у похідному порядку; час проходження рубежів; райони і час привалів, відпочинку; порядок дій у разі зустрічі з противником, відбиття повітряних ударів, під час блокування ділянок маршруту цивільними особами;

- артилерійським підрозділам: порядок зайняття позицій на рубежах можливої зустрічі з противником та завдання з його вогневого ураження;

- підрозділу протиповітряної оборони: місця у похідних колонах; завдання з прикриття підрозділів від ударів противника у ході маршу, у районах зосередження та привалів; порядок ведення повітряної розвідки, оповіщення, ведення вогню щодо знищення повітряного противника;

- підрозділам ТхЗ і тилу: маршрут, час зосередження у районі; місце у колонах; час проходження рубежів вихідного та регулювання; місця і час привалів; визначені завдання, до виконання яких треба бути готовими.

Під час організації взаємодії необхідно узгодити дії підрозділів похідної охорони та основних сил на етапах: витягування з району розташування; проходження вихідного рубежу, бар'єрних ділянок та рубежів витягування у район зосередження; на привалах; у кінцевому пункті; у випадках нападу противника, відбиття ударів з повітря, застосування противником зброї масового ураження і ВТЗ; щодо вогневої підтримки [3].

У вказівках з управління командирів треба визначити: місця пунктів управління в колонах; порядок їх охорони і прикриття у разі повітряного нападу противника; організацію зв'язку; своє та заступників місця в колоні; у разі виходу з ладу пункту управління – порядок передачі управління [3].

Щодо всебічного забезпечення маршу командир формування вказує порядок: ведення розвідки і спостереження, маскування та охорони підрозділів, протидії технічним засобам розвідки противника; подолання районів руйнувань, забруднень, дистанційно встановлених мінних полів, обсяг і черговість інженерного обладнання району відпочинку та району зосередження; захисту від зброї масового ураження, ВТЗ та ударів авіації противника; проведення заходів протидії інформаційному впливу противника; організації відпочинку, заправлення техніки паливом, поповнення боєприпасів та інших матеріально-технічних засобів, ремонту й евакуації пошкодженої техніки; харчування, невідкладного надання медичної допомоги та евакуації поранених [3, 4].

З метою захисту підрозділів від ВТЗ, БпЛА, FPV-дронів на марші автори статті пропонують передбачити: збільшення дистанцій між машинами і колонами, заборону скупчення підрозділів і техніки перед рубежами регулювання та під час подолання бар'єрних ділянок; розосереджене розташування в районах відпочинку, проведення заходів маскування, інженерне обладнання районів; заборону застосування мобільного зв'язку, передачу інформації з використанням мережі зв'язку комендантської служби, кодованого зв'язку та рухомих засобів визначеними сигналами.

Для підвищення спроможності формування у ході пересування, забезпечення ситуаційної обізнаності командирів, охорони колон, забезпечення стійкості управління підрозділами на марші та підвищення їхньої живучості необхідно повною мірою застосовувати підрозділи безпілотного авіаційного комплексу (БпАК), які здійснюють ведення видової повітряної розвідки для оперативного забезпечення командирів і штабів розвідувальною інформацією щодо положення та дій противника, маршрутів висування, природних перешкод і таких, що створені противником, забезпечення командирів і штабів інформацією стосовно реального стану та положення своїх підрозділів на маршрутах руху, дотримання підрозділами часових і просторових показників на марші.

У ході організації маршу штабу формування НГУ необхідно розробити: розрахунок часу на підготовку до маршу; попереднє бойове розпорядження; замисел маршу; бойовий наказ; указівки щодо всебічного забезпечення; план маршу; заявки на матеріальне забезпечення підрозділів; донесення про бойовий і чисельний склад; донесення щодо тилового забезпечення [3].

Висновки

Запропонована методика дає змогу скоротити час для проведення відповідних розрахунків на марш і визначити побудову похідного порядку залежно від завдання, строків здійснення маршу та характеристики маршруту [5].

Розрахунки показують, що формування Національної гвардії України має доволі високі маршові можливості. Основними шляхами реалізації маршових можливостей формування є: удосконалення маршової підготовки військ; гнучкість управління на марші; для забезпечення високих швидкостей руху – створення раціональних похідних порядків; ретельна організація розвідки, комендантської служби; широке застосування FPV-дронів підрозділами похідної охорони; супровід розвідувальними БпЛА окремих колон на маршруті руху; широке застосування маскування та антидронових захисних сіток на відкритих ділянках місцевості. Крім того, на маршові можливості формування НГУ значною мірою впливатимуть: вибір маршрутів (при цьому передбачати проведення рекогносцировки маршрутів); інженерне, технічне та тилове забезпечення.

Для підвищення маршової підготовки потрібно у навчальних центрах широко застосовувати тренажери, сполучати заняття з водіння із тактичною підготовкою, готувати дублерів механіків-водіїв, навчати водінню у складі колон не тільки по шосейних, але і по ґрунтових дорогах з

використанням навігаційної апаратури і поводитирів, що призначаються від кожного батальйону; для підготовки штабів – проводити штабні та радіотренування.

На цей час підрозділи і частини армій більшості іноземних держав оснащені новітнім озброєнням і технікою, до їх штату введено нові підрозділи повітряної розвідки та нападу, що значно впливає на зміст ведення бою і підвищує маршові можливості. Сучасний бій став динамічнішим, від командирів вимагається бути у готовності до здійснення глибоких маневрів і пересувань до лінії зіткнення з противником і вздовж неї. Тому у нинішніх умовах у командира буде обмаль часу на організацію маршу. Успіх маршу зумовлюється не тільки чіткою його організацією, а й мистецтвом управління підрозділами формування НГУ у ході його здійснення. За будь-яких умов формування НГУ мають прибути у призначений район або на вказаний рубіж своєчасно, у повному складі та у готовності до виконання визначеного бойового завдання.

Подальші наукові дослідження у межах цього наукового напряму доцільно зосередити на вдосконаленні комп'ютерних програм для розрахунків і моделювання маршів з метою заощадження часу і ресурсу на його організацію та реалізацію.

Перелік джерел посилання

1. Про Національну гвардію України : Закон України № 876-VII від 13.03.2014 р. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 17. Ст. 594.
2. Про затвердження Положення про військові частини оперативного призначення НГУ : наказ Міністерства внутрішніх справ України № 566 від 16 червня 2014 р. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/z073014#Text (дата звернення: 01.06.2025).
3. Бойовий статут механізованих і танкових військ Сухопутних військ Збройних Сил України. Частина II. Батальйон, рота. Київ, 2016. 320 с.
4. Тимчасова методика розрахунку бойових потенціалів військових формувань (ГШ ЗСУ-2015 рік).
5. Варлан Ю. Є., Повшєдний В. А. Методика вивчення й оцінки місцевості по топографічних картах : навч. посіб. Київ : НАОУ, 2000. 13 с.

Стаття надійшла до редакції 15.06.2025 р.

UDC 351.865:355.58

V. Zhabinskyi, A. Makhobei, S. Podviaznikov

METHODOLOGY FOR JUSTIFYING THE DERIVATIVE PROCEDURE FOR FORMING THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE FOR LONG-DISTANCE MARCHES IN TIMES OF WAR

Analysis of the options for the marching order of the formation of the National Guard of Ukraine for a long-distance march from the experience of military units of the National Guard of Ukraine in modern conditions is related to the tasks assigned to the NGU. To carry out the march of the NGU formation, a marching order is created. The construction of the marching order depends on the received task, the plan of future actions, the number of additional forces and means, the conditions of the march, the number of routes of advancement, the conditions of the situation and other factors and, as a rule, includes an advanced detachment, if it is sent, a marching guard, movement support detachments, columns of the main forces and columns of units (subunits) of logistical and medical support.

The marching order must ensure the march within the appointed time, maintaining the combat readiness of the troops and rapid deployment in combat formation. When constructing the marching order on the march, great attention is paid to the creation of reliable marching guard and movement support detachments, the allocation of forces and means to the head of the columns, which during deployment should constitute the first echelon of the combat formation with the necessary means of reinforcement and support, as well as the distribution of forces and means across the columns. The place of each unit and unit in the marching order is determined taking into account the plan of the upcoming battle and their use as part of a particular element of the combat formation.

The marching order of the National Guard of Ukraine formation should ensure rapid deployment in pre-battle and combat formations, high speed of movement, the least vulnerability to high-precision weapons, missile strikes and enemy aircraft, protection from enemy landing attacks, illegal armed formations actions, support for stable management of subordinate units and subdivisions.

Keywords: *task, formation, march, marching order, operational brigade, column, combat order, routes of advancement.*

Жабінський Володимир Михайлович – старший викладач кафедри державної безпеки та управління, Національна академія Національної гвардії України
<https://orcid.org/0000-0002-5085-6849>

Махобей Андрій Володимирович – старший викладач кафедри державної безпеки та управління, Національна академія Національної гвардії України
<https://orcid.org/0009-0001-7792-1508>

Подвизніков Сергій Маратович – старший викладач кафедри державної безпеки та управління, Національна академія Національної гвардії України
<https://orcid.org/0000-0001-6799-6429>